

Η ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΣΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΙΟΡΔΑΝΟΥ ΚΥΡΟΥ ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΥ

Τήν 10.00 π.μ. ώραν τοῦ Σαββάτου, 26^{ης} Σεπτεμβρίου, ἡμέρας μνήμης τῆς μεταστάσεως τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου καί Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου / 9^{ης} Ὀκτωβρίου 2021, ἔλαβε χώραν, ὡς εἶχεν ἀνακοινωθῆ, εἰς τόν ἱερόν Ναόν τῶν ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης ἡ νεκρώσιμος Ἀκολουθία τοῦ χθές ἐκδημήσαντος πρός Κύριον μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἰορδάνου κυροῦ Θεοφυλάκτου.

Τῆς νεκρωσίμου Ἀκολουθίας προεξῆρξεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συνιερουργούντων Αὐτῷ Ἁγιοταφίτων Ἀρχιερέων καί Ἱερομονάχων καί ἐν προσευχητικῇ μετοχῇ μοναχῶν καί μοναζουσῶν, τιμητικῇ παρουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος κ. Εὐαγγέλου Βλιώρα, τοῦ Πρέσβευς τῆς Γεωργίας κ. Lasha, τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας (Ρωσικῆς Πνευματικῆς Ἀποστολῆς), τοῦ Τάγματος τῶν Φραγκισκανῶν εἰς τήν Ἁγίαν Γῆν, τοῦ Πατριαρχείου τῶν Ἀρμενίων εἰς Ἱεροσόλυμα, τῆς Συριακῆς Ἐκκλησίας εἰς Ἱεροσόλυμα καί μελῶν τῆς Ἑλληνικῆς Παροικίας καί τοῦ Ἀραβοφώνου Ἑλληνορθόδοξου ποιμνίου ἡμῶν, κυρίως ἐκ τῆς πόλεως Βηθλεέμ.

Τόν ἐπικήδειον ἐξεφώνησεν ὁ Γέρων Ἀρχιγραμματεὺς Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχος ὡς ἔπεται:

Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα,

Σεβασμιώτατοι Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς,

Ἐκλαμπρότατε Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος,

Σεβαστοί Πατέρες,

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Περίλυποι ἰστάμεθα πρό τοῦ σκηνώματος τοῦ ἀγαπητοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἰορδάνου κυροῦ Θεοφυλάκτου. Ἀθυμοῦμεν ὡς εἰκός ἐπί τῷ χωρισμῷ, σκεπτόμενοι ὅτι δέν θά ζήσωμεν πάλιν μετ'αὐτοῦ, δέν θά ἴδωμεν πάλιν αὐτόν εἰς τόν παρόντα αἰῶνα. Ἡ θλίψις ὅμως ἡμῶν αὐτή δέν μεταβάλλεται εἰς ἀπογοήτευσιν καί ἀπελπισίαν, ἐπειδή γνωρίζομεν ὅτι καί ὁ Κύριος ἡμῶν ἐδάκρυσεν πρό τοῦ τάφου τοῦ τετραήμερου φίλου Αὐτοῦ Λαζάρου καί ἔπειτα ἠγειρεν αὐτόν, «πιστούμενος πρό τοῦ πάθους Αὐτοῦ τήν κοινήν ἀνάστασιν ἡμῶν». Εἰς παραμυθίαν ἡμῶν ἔρχονται καί οἱ λόγοι τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν, προτρέποντος ἡμᾶς «νά μή λυπώμεθα καθὼς καί οἱ λοιποὶ οἱ μή ἔχοντες ἐλπίδα, διότι ἐφ' ὅσον πιστεύομεν ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἀπέθανε καί ἀνέστη, οὕτω καί ὁ θεός τοὺς κοιμηθέντας διά τοῦ Ἰησοῦ ἄξει σὺν αὐτῷ». (Α΄ Θεσσ. 4, 13- 14).

Ἐν τῇ βαθείᾳ πίστει εἰς Χριστόν «πατήσαντα τόν θάνατον θανάτῳ» καί ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου, προπέμπομεν σήμερον τόν ἀγαπητόν ἀδελφόν ἡμῶν εἰς τήν τελευταίαν ἐπίγειον κατοικίαν αὐτοῦ καί εἰς τήν πρός οὐρανόν πορείαν

αὐτοῦ, ὀφειλετικῶς ἐνθυμούμενοι περὶ αὐτοῦ ὅτι οὗτος ἐκ Κοζάνης καταγόμενος καὶ ἀποφοιτήσας τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς Ξάνθης, ἦλθεν εἰς τὴν Ἁγίαν Γῆν τὸ ἔτος 1972 καὶ ἐνετάχθη εἰς τὴν Ἀγιοταφιτικὴν Ἀδελφότητα. Ὑπ' αὐτῆς ἀπεστάλη διὰ θεολογικὰς σπουδὰς εἰς Λένινγκραντ τῆς Ρωσίας. Διακριθεὶς εἰς ταῦτα, ἐπανῆλθεν εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ διηκόνησε μετὰ ζήλου καὶ ἀφοσιώσεως εἰς διαφόρους διακονίας τοῦ Πατριαρχείου. Ἐκ τούτων μνημονευτέαι αὐτῆ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Οἰκοτροφείου τῆς Σχολῆς τῆς Ἁγίας Σιών, τοῦ μέλους τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς, τῆς ἡγουμενείας τῆς ἱερᾶς Μονῆς ἁγίου Συμεών Καταμόνας καὶ τοῦ θεομητορικοῦ Μνήματος ἐν Γεθσημανῆ. Ἀκολουθῶς ἀπεστάλη ὡς Ἄντιπρόσωπος τοῦ Πατριαρχείου εἰς Μόσχαν, ὑπηρετήσας ἐπὶ ἔτη πολλά εἰς τὸ ἐκεῖ Μετόχιον τοῦ Παναγίου Τάφου καὶ ἀποτελέσας ἰσχυρόν σύνδεσμον μεταξὺ τοῦ ἡμετέρου Πατριαρχείου καὶ τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας. Ἐπανελθὼν διωρίσθη μέλος τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου καὶ Γέρον Σκευοφύλαξ τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, προασπίσας ἐν αὐτῷ τὰ δικαιώματα τῆς Ἀδελφότητος ἡμῶν καὶ ἐπιμεληθεὶς τῆς συντηρήσεως τῶν ἱερῶν εἰκόνων τοῦ ἱεροῦ Βήματος τοῦ Καθολικοῦ.

Ἐξ ὅλων τῶν διακονιῶν αὐτοῦ διεκρίθη ὡς Πατριαρχικός Ἐπίτροπος ἐν Βηθλεέμ διορισθεὶς τὸ ἔτος 2005 ὑπὸ τοῦ Προεξάρχοντος τῆς νεκρωσίμου Ἀκολουθίας ταύτης Μακαριωτάτου Πατρός ἡμῶν καὶ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου. Εἰς τὴν δεκαπενταετῆ διακονίαν ταύτην ἀνυποχωρήτως προήσπισε τὰ δικαιώματα τῆς Ἀγιοταφιτικῆς Ἀδελφότητος καὶ τοῦ γένους ἡμῶν εἰς τὴν Βασιλικὴν καὶ τὸ θεοδέγμον Σπήλαιον. Ἐπισταμένως ἐπετήρησε τὴν γενομένην συντήρησιν καὶ ἀνακαίνισιν τῆς στέγης τῆς Βασιλικῆς. Φιλανθρωπικῶς ἀντιμετώπισε τὰς ἀνάγκας τοῦ Ἑλληνορθοδόξου ἡμῶν ποιμνίου τῆς Κοινότητος Βηθλεέμ. Ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης ἵδρυσε Κέντρον διδασκαλίας καὶ ἐκμάθησεως τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης. Ἰδίαις δαπάναις καὶ εἰσφοραῖς τῶν εἰς ἄλλους χρόνους κατακλυζόντων τὸ Προσκύνημα εὐσεβῶν προσκυνητῶν προέβη εἰς ριζικὰς ἀνακαινίσεις τοῦ ἡγουμενείου, ἥτοι τῆς κατοικίας τοῦ ἐκάστοτε Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου, τῶν δωματίων τῶν διακονητῶν καὶ τῶν ἰσογείων αἰθουσῶν, ἐνῶντων ταύτας εἰς μίαν τεραστίαν αἴθουσαν, κατάλληλον διὰ τὰς ἐπισήμους ἐκδηλώσεις τῆς ἐορτῆς τῶν Χριστουγέννων καὶ ἄλλων ἐορτῶν.

Τὴν Πατριαρχικὴν Ἐπιτροπικὴν διακονίαν ταύτην ἐτίμησεν ἄχρι τέλους, ἕως ὅτου πρό διμήνου, ἐπηρεΐα ἀσθενείας τοῦ ἥπατος, κατέπεσεν ἐντὸς τῆς οἰκίας αὐτοῦ καὶ ἐπληγῶθη δεινῶς εἰς τὸ πρόσωπον, ὑποστάς καὶ θλάσιν τῶν σπονδύλων τοῦ αὐχένου. Μετενεχθεὶς αὐθημερόν εἰς τὸ νοσοκομεῖον Χαντάσα, ὑπέστη ἐγχείρισιν αὐχένου καὶ ἐν συνεχείᾳ τραχειο- ἐκτομήν, μὴ τυχόν πλήρους θεραπείας, νοσηλευόμενος ἐπὶ δέμηνον, κατὰ τὸ ὁποῖον ἐδέχετο συχνὰς τὰς ἐπισκέψεις τοῦ Μακαριωτάτου, τῶν Ἀγιοταφιτῶν Πατέρων καὶ τὴν ἀφωσιωμένην, συνεχῆ καὶ ἐπαινετὴν φροντίδα τοῦ βοηθοῦ αὐτοῦ Ρωμαιορθοδόξου Τζαντάλλα Μάσρη. Εἰσαχθεὶς διὰ πολλῶν προσπαθειῶν τοῦ Πατριαρχείου εἰς τὸ ἐν Ραανάνα Κέντρον Ἀποκαταστάσεως Levenstein, παρέδωκεν τὴν τελευταίαν πνοὴν αὐτοῦ εἰς Κύριον τὴν πρωΐαν τῆς χθές.

Ἡ Ἀγιοταφικὴ Ἀδελφότης, τῆς ὁποίας ὁ ἐκλιπὼν ἀδελφός ἡμῶν ὑπῆρξε ἐκλεκτόν καὶ καρποφόρον μέλος, εὐχαριστοῦσα τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην αὐτοῦ διὰ τῆς παρουσίας αὐτῶν σήμερον, δέεται τοῦ δικαίου καὶ φιλανθρώπου Κριτοῦ, Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅπως λογίσηται αὐτῷ τὰ καλά ἔργα καὶ τὴν ἐν ὑπομονῇ ἀντιμετώπισιν τῆς ὑγιείας αὐτοῦ, παρίδη πᾶν ἀμάρτημα αὐτοῦ ἐκούσιον ἢ ἀκούσιον καὶ κατατάξῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν χώρα ζώντων μετὰ ὁσίων καὶ δικαίων.

Αἰωνία αὐτοῦ ἡ μνήμη».

Τόν ἐκλιπόντα Ἀρχιερέα ἐξέπεμψε ἐκ τοῦ Κεντρικοῦ Μοναστηρίου συνοδεία, τῆς ὁποίας προΐστατο ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Γεράσων κ. Θεοφάνης.

Ἄμα τῇ ἀφίξει εἰς Βηθλεέμ ὁ μεταστάς μετηνέχθη εἰς τήν Βασιλικήν τῆς Γεννήσεως, τήν ὁποίαν ἐπί 15 καί πλέον ἔτη διηκόνησεν εὐόρκως. Ἐνταῦθα ἐψάλη Μνημόσυνον καί ἐτίμησαν αὐτόν οἱ Ἱερεῖς καί τά μέλη τῆς Κοινότητος Βηθλεέμ.

Μετά ταῦτα, τῇ προπορεύσει τῶν Προσκόπων τῆς Βηθλεέμ τό σκήνωμα μετηνέχθη εἰς τό Κοιμητήριον τῆς Μονῆς, ἔνθα ὁ συνοδός Ἀρχιεπίσκοπος Γεράσων κ. Θεοφάνης ἀνέγνωσεν αὐτῷ Τρισάγιον καί ἐνεταφίασεν.

Αἰωνία αὐτοῦ ἡ μνήμη!

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας